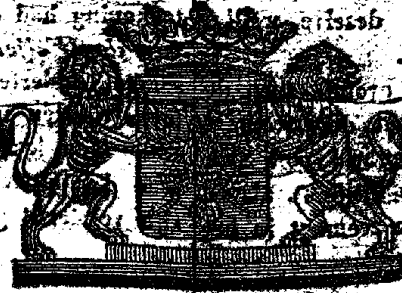

ARNHEMSEHE

COURANT.

Zondag

17 Februarij.

De Fransche Complecten van den heer BURLAGE.

Indien de patriot van onderofficier bij de huizers, heeft de heer BURLAGE, eenigzins militair gekwetst; eenige zijner Hollandsche versjes zijn, als Fransche dichters schijnt hij ons echter, in den geest van den 18den eeuw, met gelukkig op te treden. Indien het hem geene politieke handeling gold, zoo zoude wij ons niet geroepen voelen om taal en sin-footen in rijm aan te toonen; hoewel men het kan betrouwen, dat tot deszelfs openbaarmaking juist een dagblad werd verkozen, en wel een dagblad hetgeen ook buiten's lands gelooft wordt: de roem van Nederlands dichtkunde, vooral in hetgeen ons Fransch genoot te kennen, was door de proeve van wijlen den zanger van ROTTERDAM, reeds tamelijk gecompromitteerd; Nederlanders kunnen op die wijze wel eenen Europeischen naam verwerven, zonder dat Nederland daarbij juist verzuimden.

Alvorens Fransche verzen voor den druk te schrijven, ware het te wenschen dat men zich de taal genoeg eigen maakte om bij het vrouwelijke *une clique* niet te voegen het mannelijke *imposteur*; en *majesté* en gevolgelijk ook *quasi-majesté* niet te maken, om, wanneer men personen in het meervoud aanspreekt, niet te en ton te brengen. » *Une clique imposteur* — *Un quasi-majesté* — » *Citoyens ... j'ai vu partout ta dérouté complète* — zijn fouten die men reeds op de Fransche school had behooren af te leeren. Daarna had men in het eerste boek het beste oyer de versificatie kunnen zien, dat woorden uitgaande op e niet rijmen met woorden uitgaande op es. *Brutale rijmt in het Fransch niet met caduc.*

Wat die »schulpende moed» in het oogenblik *des doods* moet beteekenen, zoud de heer B. misschien moeijelijk kunnen verklaren, welijgt is er bedoeld; in het oogenblik *des geedars*. Wij spreken hier nog niet van het schuim-compliment zelf, maar van het oogenblik hetwelk genemd wordt.

Waarom spreekt de heer B. ironisch van *les droits d'un peuple révolté*? Hijbaar sarcastisch roept hij de Belgische studenten toe:

*Oui, jeunes fanfarons! l'Europe vous admire
En attendant les droits d'un peuple révolté*
men weet dat de Belgische studenten als regelmatig te eerkennen; maar in het oogenblik van een volk in opstand als een sarcasme te bejegen, is iets zeer verschillends.

De heer B. zal toch niet gelooven dat een volk in opstand geen regten kan hebben? De heer B. heeft gestudeerd, en het is bekend dat Nederland ook meer dan eens een volk in opstand was, tegen FILIPS II., tegen NAPOLEON. Wij willen hier volstrekt geene vergelijkingen maken tusschen onze opstanden, en die der Belgen; wij willen slechts doen zien dat een volk in opstand regten kan hebben, of, met andere woorden, dat een volk somtijds *regt tot opstand* hebben kan. De aangehaalde woorden des heeren B. schijnen derhalve een mislukte spotterij.

Europa laat nu aan België, zegt de heer B. » *un étranger pour maître un quasi-majesté*. » *Un étranger pour maître*. Geloof de heer B. dat een vorst uit het huis van COBURE den Belgen veel vreemder is dan een vorst uit het huis van NASSAU het hun was in 1814? — Den prins van COBURE riepen zij zelve in; voor zoo ver wij weten, riepen zij den koning, dien Europa hun in 1814 gaf, niet zelve.

De heer B. heeft gestudeerd; wij willen echter niet hopen dat het de staatkunde was, die hij tot onderwerp zijner studiën koos. De openbaarmaking, in dit oogenblik, van complecten, als die waarvan wordt gesproken, schijnt ons namelijk hoogst onstaatkundig. Men moet zijne vijanden nooit vergen; het is genoeg ze te slaan. Den Belgen lafheid en humane vorstentugten te verwijten, schijnt, in een oogenblik dat de vrede voor allen een wensch is, alles behalve verstandig. Indien er thans in België vrede naar oorlog haken, het is om den smaad dien een slecht zamengesteld leger in 1831, op hunne wapenen wierp, uit te wisschen. Moet men hun nu nog verwijten? Moet men al de fierheid in België, die anders gevegen zijn zou om zich aan den wil der conferencie te onderwerpen, aanzetten tot oorlog; ten einde te kunnen toonen dat zij dat toch niet allen in onmacht vallen, zoodra er zich slechts een Hollander vertoont? Zelfs in 1831, toen het Belgische leger zoo slecht streed, hebben de Belgen zeer goed gestreden; het strekt geenszins ten nadeele van de Hollanders moed, dit te erkennen. Men kan zeer dapper zijn, en niet verstandig vinden; maar heeft men dan wel veel gelegenheid om zijne dapperheid te toonen?

En dan de *Donquichotterie*, » waarvan Frankrijk het voorbeeld gaf, » (1) moet men Frankrijk ook beleedigen? — Vecht, als het vereischt wordt, maar niet een volk, waartegen de vereenigde troepen van geheel Europa uitgaan. Wij weten niet, waar de heer B. die Fransche *Donquichotterie* heeft geleerd kennen; maar wij zouden hem durven verzekeren, dat als hij het gevoelen moog dezelve aan Franschen te gaan verwijten, hij er geen raad kunnen zien in eene andere hending dan *à genoux*.

DUITSCHLAND.

Uit Hannover meldt men, dat de Osnabrucksche tegenstand zich tot nog toe binnen de perken der wet heeft gehouden, en slechts de maatregelen tegen de belastingverigerenden veroorzaakt hier en daar een klein opstand; althoewel de betrokkenen zelve zeggen, dat de weigering der belasting meer eene politieke demonstratie, dan een werkelijke verzet tegen de overheid is. Uit Frankfurt schrijft men naar de *Prussische Staats-Zeitung*: Naar thans de zaken in België staan, is met geen zekerheid op te maken welk het loer zij zullen nemen. *Des* overtuiging echter moge alle welgevoelenden geruststellen, dat de volkomen eenstemmigheid tusschen al de groote mogendheden niet gedoogen zal, dat België den algemeenen vrede store.

PRUISSEN.

Keulen, 13 febr. Z. K. H. prins Frederik van Pruisen is gisteren naar Düsseldorf, Z. E. de kommanderende generaal der 8te leger-afdeeling, vrijheer van *Berstell*, naar Coblenz vertrokken.

— Uit Berlijn meldt men, dat niet alleen staf-officieren maar ook twee kapiteins en eenige manschappen, overeenkomstig de aanraag der Porte, naar Turkije zullen vertrekken. De staf-officieren zullen dienen tot het geven van onderrigt bij het formeren, rangschikken en bevoorstellen van groote afdeelingen en mass's. Dit is weder een bewijs, hoe zeer ons leger buiten's lands in achtung staat. (K. Z.)

ENGELAND.

Londen, 14 febr. Het schijnt bijna aan geen twijfel onderhevig, of lord *Clonally* zal, als secretaris voor de koloniën, door den tegenwoordigen lord luitenant van Ierland, markies van *Normandy*, vervangen worden, maar zeer onzeker is het nog, wie, in plaats van dezen, aan het hoofd van het Iersche bewind zal komen. Te Dublin gelooft men echter vrij algemeen, dat lord *Radnor* dien gewigtigen post verkrijgen zal.

Het rapport van lord *Durham*, over de oorzaken welke den opstand in Kanada veroorzaakt hebben, is ingezonden door het ministerie in de beide kamers van het parlement, en het is te verwachten, dat het in de komende week openbaar zal worden gemaakt. Het ministerie gekomen is. Lord *Durham* heeft echter beleden, dat hij het vóór de inlevering aan eenige goede vrienden ter lezing had geleend. De ministers hebben gezegd, dat zij hoopten vóór paschen in staat te zijn een middel voor te slaan, dat tot eene betere orde van zaken in Kanada leidt zou. De voorslag van lord *Durham* is niet alleen de beide Kanadas, maar al de Noord-Amerikaansche koloniën onder ééne wetgeving te vereenigen.

De nieuwe tractaten met Turkije en Oostenrijk zijn insgelijks aan de beide kamers van het parlement overgelegd. Lord *Melbourne* heeft bij die gelegenheid in het hoojerhuis gezegd, dat de onderhandelingen van 1831, stellig verklaard had, voornemens te zijn, het nieuwe handelstractaat na te lezen. In het lagerhuis heeft lord *Palmerston* het voordeel van het tegenwoordige handelstractaat met Oostenrijk boven dat van 1829 opgegeven, als hiern bestaande, dat, volgens het vorige, Engelsche schepen, wanneer zij in de Oostenrijksche havens geregt uit Engeland kwamen, wel als Oostenrijksche schepen behandeld werden, maar niet, wanneer ze van elders kwamen; doch dat nu bij het nieuwe tractaat bepaald was, dat Engelsche schepen, komende bij voorbeeld van Turkije of van elders, in de havens van Oostenrijk op denzelfden voet als de Oostenrijksche schepen zelve behandeld zouden worden, en zoo ook, omgekeerd, de Oostenrijksche schepen in de Engelsche havens, hetgeen den handel tusschen de beide landen zeer bevorderen zou. Op de aanmerking van sir *Robert Peel*, dat het te vreezen was, dat de tot hiertoe bestaan hebbende tractaten van zaken in Turkije en Egypte der uitvoering van het nieuwe tractaat met de porte, hetwelk de aischaffen van de

(1) In een bijzonder soort van *Donquichotterie* heeft Frankrijk een voorbeeld gegeven.

B.; want deze, zeld mistress H., is de eigen neef van mijner zaliger tante vaders-broeder-kleinzoon, en gevolgelijk een onzer naaste verwanten, aan wien de eer des eersten bezoeks toekomt. Van de gegrondheid dier redenering doordrongen en zich niet weinig te goed doende op deze nauwe verwantschap met eenen lord, die tot de fashionabelsten behoort, meldt het landelijke paar zich reeds des morgens ten half elf bij zijn lordschap aan. Natuurlijk trof men mylord en mylady nog te bed en de deuren gesloten; zoodat men zich met het afgeven eener visitekaart vergenoegen moest.

Alvorens nu naar het logement terug te keeren, besloot sir H. ... zich eenen dier reddings-machines aan te schaffen, waarvan hij in de dagbladen gelezen had; en met behulp van welke personen, die bovenvermeldingen bewonen, bij plotselinge branden in het benedenhuis, zich onbesceerd uit het venster op straat kunnen nederlaten. Hij vond de machines zoo doeltreffend, dat hij er twee kocht, eene voor zich en eene voor zijne dierbare gemalin. Te huis gekomen, onderzocht hij terstond de heftigheid der vensterbank, en bevond, tot zijne groote geruststelling, dat zij sterk genoeg was om hem en zijn vrouw bij noodige nedervaart te brengen.

Na een rijkelijk met porter begoten avondeten bagaf zich het vermoede paar ten tien ure naar bed, in de strelende hoop den ganschen nacht ongestoord te ver slapen; hetgeen zich dair ook aanvankelijk scheen te verwezenlijken; want des porters narcotische kracht miste hare werking niet.

Sir H. sneekte als een drullend luipaard, en was, dit snorken afgerekend, van een colossaal houten beeld niet bijzonder te onderscheiden. Eensklaps klonken van den straatkant luid roepend stemmen, paardengetrappel en rollen van raderen, vergezeld van een sterk geklop en geschel aan de huiskleur. Mistress H. ontwaakte verschrikt uit den eersten slummer en wakte, zeer ongerust over het gedruisch, met groote moeite, haren man. Meer verbeelde zich de ontsteltenis van het waardige paar toen het duidelijk zag, dat een heldere vuurgloed van beneden de straat de vensters verlichtte. De eerste gedachte, die beiden tevens inviel, was zich met de reddings-machine het venster uit te laten.

Nu moet men weten; dat het in de Londensche fashionable wereld gebruikelijk is tegen half elf visites te gaan maken. Lord B. ... had aan het ontbijt het hartje ontvangen; yilde niet achterblijven in beleefdheid, zette zich dus na tien en met mylady in zijn rijtuig en ried, vermoedende, dat dese reeds met den wachters-knecht naar de deur was weggelopen. Twee liverci-knechten, die zekkers vergezelden het rijtuig en klopten aan de huiskleur, reeds gesloten was. Mylord en mylady waren juist uitgegaan, en wilden binnengaan toen zij twee onverklaarbare gedaanten zag, die de lucht zagen nederdalen, welke, van nederbij beschouwd, gans anders waren dan sir H. in hemdrok, slaapmuts, en pantoffels en mistress H. in hoogst karakteristiek nachtgewaad. Het herkenningstoonfel liet ik aan de verbeelding der lezers over.

H.

Dames-portretten.

III.

DE OPENHARTIGE.

Dit soort is bijna uitgestorven. Het behelst de zoodanige jonge dames, die bij elke gelegenheid ten getrouwste zeggen wat zij denken. Zij schijnen wezenlijk te onderstellen, dat iedereen altoos de waarheid hooren wil, en hebben bijgevolg den hoogst onwijken en onphilosophischen grondregel aangenomen, dat het een erg zoo groote fout is niet alles te zeggen wat men denkt, als iets te zeggen wat men niet denkt.

Deze theorie maakt der openhartige allerwege vijanden. »Hoe zie ik er dezen morgen uit, lieve?» vraagt hare tante, »Ja, als gij het mij vraagt, beste tante, dan moet ik u opregt zeggen, dat gij er ouder uitziet dan gewoonlijk.» Spreekt de heer v. P. haar aan: »Ik ben zeer verheugd u te zien, freule;» dan antwoordt zij: »Dat geloof ik niet, mijnheer de baron.» Mevrouw Amante vraagt haar: »Maar waarom naamt gij met naam uw moeder, laatstleden donderdag, onze uitnoodiging niet aan?» De complimenten vervat de openhartige: »Wij hadden donderdag juist een andere naam uitslapje voorgenomen.»

Het is nu te zien, dat zij, ook zonder gevraagd te zijn, met de waarheid te voorschijn komt. »Zong ik laatst een duet met de u bekende *intiméte*.» Daarop kwam de baron naar ons toe, en zij had nog niet lang geluisterd, als zij op den baron toen aanmerkte: »Gij zingt lang zoo goed niet als men wel kan.» Toen de vrouw van den huize, bij het collation, de baron reeds overhoor veel van jonge kweekens hondt, heb ik er voor een paar woorden verzekerde de openhartige rondhorst, dat zij haar zeer tegenstond.

Hoewel ik deze gewoonte in de openhartige niet heb gezien, heb ik toch erkennen dat ik hooge achting voor haar heb. Het collation, zong de waarheid, en men kan haar, in geval van een heim overvallen, iets, waarop weinige van ons geslacht...

nen maken. Haar ongeluk is slechts dat zij niet weet te onderscheiden, daarom kweest zij dikwijls de teedere ijdelheid der lieden, in hetzelfde oogenblik, waarin zij de beste gevoelens voor hen koesterf.

B...

Burgerlijke Staat.

Van 6 tot 13 Februarij.

TE ARNHEM:

Gehuwd: J. van Gijn met G. Beem. — J. van Boeschoten met K. van Tuijl. — J. W. Kunkeler met E. E. Vvissink.

Bevallen: G. L. van Souty, geb. van Bick, D. — J. Groeneveld, geb. Oltbof, Z. — S. E. Mous, geb. de Vries, Z. — B. de Geest, geb. Koesterman, Z. — E. C. Gaal, geb. Trubja, Z. — J. Krenter, geb. Hendrika, D. — E. Peseholt, geb. van der Schoot, Z. — M. J. van de Kamp, geb. Wvander, Z. — T. Muller, geb. Betz, D. — H. P. Brauns, geb. Giecke, D. — H. E. van Anholt, geb. Vvasmeyer, Z.

Overleden: B. M. Vvanders, Weduwe H. Vvander, 72 j. — J. P. Philippens, 2 m. 10 d.

TE NIMMEGEN:

Gehuwd: H. Veltkamp met H. Janssen. — A. Paalgerrits met E. Somet.

Bevallen: H. J. Liffers, geb. Sevens, D. — G. Reinders, geb. Jansen, Z. — H. Wolff, geb. Heijmans, Z. — H. Dicka, geb. Smits, Z. — J. W. H. Rombouts, geb. v. d. Heijden, Z. — S. A. Graffinger, geb. v. Nijffik, D. — J. Beek, geb. ter Burg, Z. — P. Heijligers, geb. Poulissen, D. — J. Hoetink, geb. Eets, Z. — A. W. Standaar, geb. van de Sande, Z. — E. H. neman, geb. Latus, D. — G. Meters, geb. Zondag, D. — J. Vvellig, geb. Brounsberg, D. en d. D.

Overleden: J. Janssen, 62 j. — Vv. Laks, 3 m. — Vv. Meijnders, 2 m. — M. Otten, geb. Petrus, 49 j. — G. H. de Vries, 8 j. — J. Janssen, 82 j. — G. Venneulen, 6 j. — C. Lamers, geb. Aupman, 82 j. — B. Cloos, terman, 10 m.

TE ZUTPHEN:

Gehuwd: G. G. Tachel, Z. — J. Makink, geb. van Halbergen, Z.

Bevallen: S. G. Tachel, Z. — J. Makink, geb. van Halbergen, Z. — R. Fortuin, geb. van Raalte, D. — H. Berlijn, geb. Vredenburg, Z. — J. Vvonnink, geb. Jansen, D. — G. Bartsels, geb. Schut, Z. — D. van Wouw, geb. Brouwer, Z. — J. van Grafhorst, geb. Sesink, Z. — Vv. Oorsprong, geb. ...

Overleden: J. Koelofsen, 81 j. — J. M. Heekeren, 45 j. — Y. Petersen, geb. Bos, 65 j. — B. Bannink, 10 j. — D. van B. Kersten en J. Poorterman. — P. G. Bos, 18 j.

TE TIEL:

Gehuwd: J. E. de Jongh met C. van Erieken. — G. H. van der Loo met M. Vvanneker.

Bevallen: J. Numans, geb. van Kesteren, D. — E. Herte, geb. van Loo, D. — J. Schook, geb. van Hees, D. — S. Kattenkamp, geb. de Bruin, D.

Overleden: M. Bfjaterveld, gehuwd met H. van der Heijden, 89 j.

Wataerhoogte te Arnhem.

Den 16 Feb. 4 Bl. 2 Palm O. Dalm. gewassen 0. Dalm. gevallen 1. D.

Advertentiën.

VRIJWILLIGE VERKOOPING.

Op den 26sten Februarij 1889, des voormiddags om 11 ure, zal, aan de Herberg den Beer, te Voorst, de tweede veiling of toelag plaats hebben van:

Een vóór 3 jaren geheel nieuw gebouwd, kapitaal HEEREN HUIS, bestaande 4 ruitte gestakende BENEDEK en 5 BOVENKAMERS, beaerben een KABLNETJE, meest behaegent en met Stookplaatsen voorzien; voorts KEBU, KEBER, KEBELDER, WASHSCH, PROVISIEKAMER en ruimen ZOLDER; — annex STABLING en smaakvol aangelegden TUIN, met ruijre SOUVEREIN vruchtboomen, enz beplant; groot circa 1 Bunder.

Het perceel is zeer vrolijk in het midden van het Voorst, aan den Straatweg van Zutphen op de Deventer gelegen. — kan met 1°. Met de ... — blijft inmiddels UITSCHRIJVEN KOOPT, — en is bij den ... gebragt op f9160,00.

Inlichtingen bij de ... residentenden Notaris ...

TE KOOP, met ... Duzend ponden BESTE HOOGTE, ... bij de ... in ...

VERLOREN.

... op den Straatweg tusschen de ... en ... HOUT OCTAVO BOEK, met grünen omslag, ... terugbrengt bij den Uitgever dezer, zal eene beloning ...